

Arrest

nr. 296 709 van 8 november 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 19 juni 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de beslissing van 25 januari 2023 houdende de betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 7 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Op 17 januari 2022 werd een terugnameverzoek gericht aan de Oostenrijkse autoriteiten. Dit verzoek werd aanvaard op 28 januari 2022 op grond van artikel 18.1.b van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 Van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 (verder: de Dublin III-Verordening). Op 5 december 2022 werd een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 26^{quater}).

1.2. Op 25 januari 2023 werd beslist tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Dit is bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Overwegende dat de persoon die verklaart te heten A. J. T H geboren te Khan Younis, op [...] en van nationaliteit te zijn : Palestina het voorwerp is van de beslissing van verlenging van de overdrachtstermijn in he kader van de Dublinprocedure dd. 25.01.2023 (1)

Overwegende dat op 25.11.2022 een akkoord werd bekomen van lidstaat Oostenrijk op grond van artikel 25.2 van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 Van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 (Dublin Verordening).

Overwegende dat artikel 29.1 van de Dublinverordening voorziet dat de betrokkene uiterlijk binnen de zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek door de andere lidstaat dient overgedragen te worden.

Overwegende dat artikel 29.2 van de Dublin Verordening stelt dat de termijn van overdracht kan verlengd worden tot maximaal één jaar indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.

Overwegende dat artikel 9.2 van de Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 118/2014 van de Commissie van 30 januari 2014 tot wijziging van de Verordening (EG) nr. 1560/2003 bepaalt dat de lidstaat die om een van de in artikel 29.2 van de Dublin Verordening bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn, de verantwoordelijke lidstaat daarvan op de hoogte moet gesteld worden voor het einde van de oorspronkelijke termijn.

Overwegende dat betrokkene op 05.12.2022 een beslissing ‘bijlage 26quater’ werd betekend waarbij geoordeeld werd dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Overwegende dat op 25.01.2023 werd beslist de overdrachtstermijn te verlengen op basis van artikel 29.2 van de Dublin Verordening omdat:

De betrokkene was op 01.12.2022 het voorwerp van een beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Hij kreeg op 05.12.2022 rechtstreeks kennis van deze beslissing in het opvangcentrum te Zaventem.

Op 06.12.2022 had betrokkene een eerste opvolgingsgesprek met de ICAM-coach, werkzaam in Zaventem. Uit het verslag blijkt dat betrokkene de nodige kennis beschikt over de verantwoordelijkheid van Oostenrijk en de opties, gevolgen en risico's van de Dublin-procedure. in de mogelijkheden. De ICAM-coach besluit dat betrokkene erg geïnteresseerd is in de mogelijkheden aangaande het verschaffen van een privé adres. Op 09.12.2022 had betrokkene een tweede opvolgingsgesprek met de ICAM-coach, werkzaam in Zaventem. Uit het verslag blijkt dat betrokkene weigert mee te werken, in het opvangcentrum blijft maar binnenkort het centrum zal verlaten met privéadres. Op 12.12.2022 deelt betrokkene per brief en via de ICAM-coach mee dat hij het opvangcentrum zal verlaten en zou gaan verblijven op het privéadres [...] te 2300 Turnhout.

De politie van de zone Turnhout verrichtte op 18.12.2022 omstreeks 16u00 een eerste woonstcontrole op het bovenvermelde adres in Turnhout. De betrokkene werd bij deze controle niet aangetroffen, op verklaring van samenwonenden zou betrokkene naar Antwerpen zijn. Op 21.12.2022 omstreeks 8u00 vond een tweede woontscontrole plaats, de betrokkene werd niet aangetroffen, er was niemand thuis. Op 12.01.2023 omstreeks 10u00 verichtte de politie van de zone Turnhout een laatste woonstcontrole op het bovenvermeld adres. De betrokkene werd niet aangetroffen, er werd vastgesteld dat betrokkene aldaar niet meer verblijft en zou verhuisd zijn naar Antwerpen.

Hieromtrent wensen we te benadrukken dat het aan de betrokkene toekomt om correcte informatie te verschaffen betreffende zijn verblijfplaats en het niet aan onze diensten toekomt uit te zoeken waar de betrokkene al dan niet effectief verblijft.

Onze diensten zijn met gehouden tot het leveren van het bewijs van de beweegredenen van de betrokkene inzake zijn verblijfplaats(en) en vinden hieromtrent steun in de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak C163/17 (“Abubacarr Jawo tegen Bundesrepublik Deutschland”) van 19.03.2019 en meer bepaald in overweging 61 : “Gelet op de aanzienlijke moeilijkheden die de bevoegde autoriteiten kunnen ondervinden om het bewijs te leveren van de bedoelingen van de betrokken persoon, zou het vereiste dat zij een dergelijk bewijs moeten leveren de personen die om internationale bescherming verzoeken die niet wensen te worden overgedragen aan de lidstaat die volgens de Dublin III-verordening

verantwoordelijk is voor de behandeling van hun verzoek, in staat stellen om zich aan de autoriteiten van de verzoekende lidstaat te onttrekken totdat de termijn van zes maanden is verstreken, waardoor de verantwoordelijkheid voor die behandeling op grond van artikel 29, lid 2, eerste zin, van die verordening overgaat op laatstgenoemde lidstaat”.

De betrokkene maakte geen nieuwe verblijfplaats meer bekend en nam geen contact op met onze diensten. Hieruit dient te worden besloten dat de betrokkene buiten het bereik van onze diensten poogt te blijven en als ondergedoken dient te worden beschouwd.

Gelet op het voorgaande dient de verantwoordelijke lidstaat conform artikel 29(2) van de Dublin III Verordening in kennis te worden gesteld dat de overdracht van de betrokkene dient te worden uitgesteld vanwege het verdwijnen van de betrokkene en te worden gevraagd de overdrachtstermijn te verlengen tot maximum 18 maanden.”

2. Ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat de bestreden beslissing aangetekend werd verstuurd naar het opvangcentrum te Zaventem. Zij wijst erop dat overeenkomstig artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) dit adres als de gekozen woonplaats wordt beschouwd. Overeenkomstig artikel 51/2, derde lid, van de vreemdelingenwet dient elke wijziging van de gekozen woonplaats met een ter post aangetekende zending worden medegedeeld naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen alsook aan de minister. Verzoeker heeft geen adreswijziging via een aangetekend schrijven verstuurd, zodat niet kan worden betwist dat de bestreden beslissing rechtsgeldig aan dit adres ter kennis werd gebracht. Derhalve nam de beroepstermijn een aanvang op 15 februari 2023 zodat het op 19 juni 2023 ingestelde beroep laattijdig is.

In het verzoekschrift betoogt verzoeker met betrekking tot de laattijdigheid dat hij niet meer verbleef op het adres van het opvangcentrum van Zaventem. Hij betoogt dat hij op 12 december 2022 aan de verwerende partij zijn nieuw adres te Turnhout heeft medegedeeld. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij daarvan op de hoogte is, maar toch werd de bestreden beslissing aan het oude adres ter kennis gebracht.

De Raad merkt op dat verzoeker op 14 november 2022 in een “*verklaring betreffende de woonstkeuze*” verklaarde woonplaats te kiezen op het adres van het hem toegewezen opvangcentrum, gelegen te Zaventem, Excelsiorlaan 40.

Artikel 51/2, vierde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt dat elke wijziging van de gekozen woonplaats moet worden meegedeeld met een ter post aangetekende brief. Verzoeker verklaart dan wel dat hij op 12 december 2022 kenbaar maakte dat hij verhuisd was naar Turnhout, er blijkt echter niet dat deze mededeling aangetekend werd verstuurd naar de verwerende partij met de mededeling dat het de bedoeling was de gekozen woonplaats te wijzigen naar dit adres. Bijgevolg werd de bestreden beslissing rechtsgeldig op 15 februari 2023 betekend met de aangetekende brief naar de gekozen woonplaats te Zaventem. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt verzoeker niet bij dat de kennisgeving van de bestreden beslissing op 15 februari 2023 niet rechtsgeldig zou zijn en de beroepstermijn niet zou zijn beginnen lopen.

Het op 19 juni 2023 ingestelde beroep werd ingediend buiten de termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57, § 1, van de vreemdelingenwet.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend drieëntwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT